

Pars prima de vniuerso.

flones hoim aut alioꝝ aialium. Multis em̄ modis declinant ista ne accidat ppter inundationē maris q̄a et p̄ aggeres et obices resistitur mari et p̄hibet inundatio eius. hoies et alia aialia interdū fugiunt et non p̄phēdit eos mare. Sic et nauibꝫ multis modis consulit sic noꝝunt nagri ⁊ ex parti hoies maris Sic non ē necesse q̄ in omni penulio etiā in corpibus fleumaticoꝝ fiat aut distillatiōes reumatū et mūdationes alie aquosorum humorū et hoc est ppter multa particularia q̄bus hmōi supfluitatibus resistitur. Qualia sunt abstinentia fortis et lōga maxime a potu et exercitatio fortis et multe consumptiōis aut euacuatio p̄ fluxum aliquē. talia etiā sunt medicamēta id est medicinaz remedia que medicinalis scientie periti noꝝunt Juxta hunc modū sentiendū est de inundationibus igneis que fiunt a tribus motibus vicꝫ vulchano ethna atqꝫ chimera Quonia autem hmōi inundatiōes non sunt equales neqꝫ vniꝫ modi. Manifestum est nō esse illas ex sola virtute lune quemadmodū qm̄ non oēs estates huiusmōi neqꝫ oēs hiemes et ita de alijs varietatibꝫ tempoz manifestū est eas nō eē ex sola virtute solis. Si em̄ hoc eēt cum virtus vna solis oimodo nō mutata in omni anno similit̄ se hēat. Similit̄ et motus eius vniformis in oibus annis eodē essent vicissitudines et per oia similes in oibꝫ annis. Quare cōsequēs est ex necessitate vt alij planete vel stelle fixe participet cuz sole in opationibꝫ hmōi vicissitudinū manifestū est etiā tibi ex hijs q̄a que accidūt ex inundatiōibꝫ marinis de p̄dicti aduentibus casu fiunt q̄ntū ad intentionē maris et lune. Nec subsunt iudicio hūano ac p̄uidētie vtpote casualia et p̄ticularia Quare per lunā nec p̄ mare. nec p̄ aliqꝫ dispositiōis lune p̄dici possunt et p̄iecturari aut p̄ sciri p̄ sciaꝫ astronomoz. Spū ꝛo p̄phetie ⁊ reuelatiōe diuina indubitatē p̄cibi lia sūt. Sic oia alia q̄ reuelare voluerit diuine volūtatē dignatio Utrū autē distites virtutes eis q̄s noiaui tibi sint stellis et luminariibꝫ vel etiā celis. siles inqꝫ virtutibꝫ rerum q̄s noiaui tibi et auersit qd̄ dixit ptholomeus in libro centū verborū. quia ymagines terrestres obediunt celestibus nec solū illis sꝫ ec̄ eaz ymaginibꝫ q̄si non solū leones t̄reni leoni celesti q̄ ē vniꝫ de duodecim signis celestibꝫ. sꝫ ec̄ ex ymagini

leonis illius. hoc est que fusa vel stulpta vel alias figurata fuerit sub ascēsiōe ipi us terreni leonis obediāt p̄o vt magistri hmōi ymaginum tradiderunt ⁊ in libris suis sc̄pserunt questio est. Et p̄mum quidem id p̄babilitatis habere videtur opinio hmōi hominum. qd̄ omniū philozophozum opiniōes in hoc p̄cordes fuerūt et etiā q̄ lōge p̄statiores virtutes sunt stellis et luminariibꝫ atqꝫ esset q̄s sint virtutes que lapidibus p̄ciosis ⁊ rebus alijs imponunt p̄sertim secūdum illos qui omnē virtutem lapidū ponunt eis esse p̄ id qd̄ habet vnusquisqꝫ lapidum in se de quinta essentia. Tu autē iam audiisti a me super hijs multa in alio tractatu et radix quā posui tibi ad destructionē opinio num istarū. Prima fuit hec sc̄s q̄ nulla virtus dat maiꝫ aut nobilius se ⁊ in hoc etiā am oēs philozophi concordāt quia omne datum ⁊ magꝫ ⁊ maius ē apud datorem Usus sum etiā in eodē tractatu hac alia radice vicꝫ qd̄ virtutes spūales ⁊ dona spūritualia vt sunt artes ⁊ scie et alie p̄fectiones animarū humanarū non sunt a corpore per se inq̄ntum corpa sunt. quare si stelle ⁊ luminaria et celi pura corpa sūt id est nō animata seu nō viuētia imposibile est ex ipsis esse virtutes p̄nomiatas quas eis imponūt. Si vero animata sūt et aialia. vt platonī visus ē ⁊ aristotili atqꝫ sequacibꝫ eozū. nec solum aialia. sed etiā rationalia sed etiā intelligentia sicut idem opinati sunt ⁊ sc̄pserunt tunc necesse est vt p̄fectiones impressiones spūales sint ab eis per virtutes ⁊ operatiōes aiarū ipsorum et qm̄ anime ipsorum nō possūt esse nisi bone ppter puritatē ⁊ nobilitatē materialū ipsarum cum anime rationales oēs in se naturaliter bone sint. Celestis autē materia vtpote purissima atqꝫ mūdissima ⁊ immunis ab omni rebellioe et p̄trarietate nihilqꝫ indigentie omnino afferens animabꝫ suis. necesse est vt permaneant cum corpibus hmōi in puritate bonitatis sue naturalis hoc autē dico q̄ corpora animalū terrestrium q̄s hominū q̄s alioꝝ multas indigentias rebellioes et p̄trarietates afferunt animabus illoꝝ. Sicut indigentiaꝫ esce seu nutrimenti indigentia habitaculi indigentia etiā societatis in q̄busdā et ppter indigentiam esce rapacitatem naturalē. Non em̄ lupo aut leo intēdit per se nocere quibus aut onas